

Nr 181.

Av herr **Tjällgren**, om viss ändring i anvisningen till 5 § i lagen om skogsaccis.

I lag om skogsaccis den 28 sept. 1928 (Sv. Förf. nr 337) 5 § stadgas, att rotvärdet i skattepliktigt virke skall beräknas efter ortens pris vid den tid, då virket skall anses såsom avverkat. I anvisning till 5 § säges likaledes, att virkets rotvärde skall bestämmas med hänsyn till virkesprisen å avverkningsorten.

Formuleringen av denna bestämmelse har visat sig mindre lycklig, enär olika meningar göra sig gällande rörande vad som skall avses med avverkningsort. På en del håll, t. ex. inom Västernorrlands län, har paragrafen av skattemyndigheterna tillämpats på det sättet, att ett helt flottningsområde, omfattande ett flertal taxeringsdistrikt, hänförts till en och samma ort, ehuru försäljningsförutsättningarna på grund av olika läge m. m. kunna vara mycket skiljaktiga.

Som exempel på vilka följder detta kan medföra må anföras följande.

I en kommun taxerades en virkesförsäljare till skogsaccis för ett visst rotvärde, vilket belopp fastställdes efter det faktiskt uppburna försäljningspriset och enligt samma grunder som övriga virkesförsäljare inom taxeringsdistriktet. Virkesförsäljaren uppgav rotvärdet till ett betydligt lägre belopp och påyrkade taxeringens nedsättning under framhållande av att till grund för taxeringen borde läggas värdet av det avverkade virket enligt ortens pris, vilket kunde bli något annat än vad som på grund av särskilda förhållanden uppnåtts vid en enstaka försäljning. Virkesförsäljaren åberopade vidare, att han i sina till ledning för taxeringen lämnade uppgifter följt föreliggande prisnotor för skogsdeklaration, avgivna av Härnösands distrikts trävaruexportförening och Sundsvalls trävaruexportförening. Det av virkesförsäljaren tillämpade förfaringsättet överensstämde jämväl med de uttalanden, som kommit till uttryck vid sammanträde enligt 75 § taxeringsförordningen inför landskamreraren i länet för överläggning rörande grunderna för taxering till skogsaccis.

Prövningsnämnden godkände de av virkesförsäljaren tillämpade beräkningsgrunderna och ogillade alltså taxeringsnämndens åtgärd att fastställa taxeringen efter det i verkligheten erhållna försäljningspriset.

Då olika tolkningar av åsyftade stadgande synas förekomma och det knappast kan ha varit Kungl. Maj:ts och riksdagens mening att uttrycket

»ort» skulle tilläggas så vidsträckt betydelse, som av ovan relaterade exempel framgår, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av anvisning till 5 § lagen om skogsaccis (Sv. F. nr 337, 1928), att därav tydligt framgår att med ort icke skall avses större område än taxeringsdistrikt.

Stockholm den 22 jan. 1932.

L. Tjällgren.
